הכותים אין להם פרק תשיעי נזיר סג.

מתני' נזיר שגילח ונודע לו שהוא טמא אם טומאה ידועה סותר ואם טומאת תהום אינו סותר אם עד שלא גילח בין כך ובין כך סותר [2]כיצד ירד לטבול במערה ונמצא מת צף על פי המערה טמא נמצא משוקע בקרקע המערה ירד להקר טהור ליטהר מטומאת מת טמא שחזקת טמא טמא וחזקת טהור טהור שרגלים לדבר: **גמ'** מנא הני מילי [3]אמר ר"א דאמר קרא [4]וכי ימות מת עליו בפתע פתאום עליו במחוורת לו ריש לקיש אמר אמר קרא [2]כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה כי דרך מה דרך בגלוי אף כל בגלוי ואלא [5]הדתנן [6]איזוהי טומאת התהום כל שאינו מכירה אחד בסוף העולם אבל מכירה אחד בסוף העולם אין זו טומאת התהום בשלמא [7] למ"ד כי דרך שפיר אלא למאן דאמר במחוורת לו כי מכירה אחד בסוף העולם מאי הוי ותו הא דתניא המוצא מת מושכב לרחבה של דרך בתרומה טמא בנזיר ובעשיית פסח טהור מאי שנא אלא טומאת התהום [7]גמרא גמירי לה: אם עד שלא גילח וכו': מאן תנא א"ר יוחנן ר"א היא דאמר [7]תגלחת מעכבת בעי רמי בר חמא נטמא בתוך מלאת ונודע לו לאחר מלאת מהו בתר ידיעה אזלינן וידיעה אחר מלאת היא[8] או לא ולמאי למיסתר אמר

מתני' [1]נזיר שגילח ונודע לו שהוא טמא אם טומאה ידועה סותר ואם טומאת תהום אינו סותר אם עד שלא גילח בין כך ובין כך סותר [2]כיצד ירד לטבול במערה ונמצא מת צף על פי המערה טמא נמצא משוקע בקרקע המערה ירד להקר טהור ליטהר מטומאת מת טמא שחזקת טמא טמא וחזקת טהור טהור שרגלים לדבר: **גמ'** מנא הני מילי [3]אמר ר"א דאמר קרא [4]וכי ימות מת עליו בפתע פתאום עליו במחוורת לו ריש לקיש אמר אמר קרא [2]כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה כי דרך מה דרך בגלוי אף כל בגלוי ואלא [5]הדתנן [6]איזוהי טומאת התהום כל שאינו מכירה אחד בסוף העולם אבל מכירה אחד בסוף העולם אין זו טומאת התהום בשלמא [7] למ"ד כי דרך שפיר אלא למאן דאמר במחוורת לו כי מכירה אחד בסוף העולם מאי הוי ותו הא דתניא המוצא מת מושכב לרחבה של דרך בתרומה טמא בנזיר ובעשיית פסח טהור מאי שנא אלא טומאת התהום [7]גמרא גמירי לה: אם עד שלא גילח וכו': מאן תנא א"ר יוחנן ר"א היא דאמר [7]תגלחת מעכבת בעי רמי בר חמא נטמא בתוך מלאת ונודע לו לאחר מלאת מהו בתר ידיעה אזלינן וידיעה אחר מלאת היא[8] או לא ולמאי למיסתר אמר

נזיר שגילח. תגלחת טהרה ונודע שהוא טמא אם טומאה ידועה היא קוצר ירד לטבול במערה ונמצא מת צף על פני המערה ספק אם היה מת מן המת בתוך המערה נשעה שטבל והאהיל או שמא לא היה שם נשעה שטבל טמא דספק טומאה ברשות [היחיד] ספקו טמא ואם נודע לו אפילו אחר שגילח טמא ולא אמרינן אף כי היה מת מן המת תוך המערה נשעה שטבל יהא עיהור משום טומאת התהום דכיון שאין שום דבר מכסה עליה הוה ליה טומאה ידועה:

משוקע בקרקע המערה. אז ואלו מיקרי שפיר טומאת התהום ולכך ירד להקר ולאיום אחרון שגילח נודע לו אותה טומאה עיהור משום דטומאת התהום הוא: ליטהר מטומאת המת. אם ירד ליטהר מטומאת המת ואחר שחזר ומנה ימי נזירותו וגילח נודע לו כשירד [1] למערה היה מת מהמת משוקע במערה טמא: שחזקת טמא טמא. דכי גמירי דטומאת התהום דמת הוחר דוקא לחדם שלא היה בחזקת טומאת מת: שחזקת טמא טמא[2] (כלומר) ערגלים לדבר. כלומר שטעם גדול י"ל הואיל והוא בחזקת טומאת מת לא הותרה טומאת התהום אלא והא דנקיט בריש ירד לטבול ונסיפא ירד להקר יש ליתן טעם לדבר דריש רבותא קא משמע לן אף כי ירד לטבול דמסתמא דקדק ועיין היטב שלא תהא טומאה סביביו ונמצא מת צף על פי המערה מ"מ טמא משום ספק טומאה ברה"י וסיפא רבותא קמ"ל אף כי ירד להקר ואין דרכו לבדוק ולדקדק סביביו מ"מ כי משוקע בקרקע המערה טהור משום דהוי טומאת התהום: **במחוורת** לו. אבל בטומאת התהום שאינה ממוורת ולא הכיר בה אחד בסוף העולם אז אינו אומר: **רבי** שמעון בן לקיש אמר כי דרך. גבי עושה פסח כתיב איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם ומדסמך טמא לנפש לדרך נאמר כי דרך וגמרינן נזיר מעושה פסח אבל בפרק כילד צולין (פסחים דף פח: ושם) לא קאמר הש"ס הכי והכי איתא התם במחוורת לו אשכחתא נזיר עושה פסח מנלן דכתיב או בדרך רחוקה כי דרך משמע התם דלא פליגי ולא גמירי נזיר מעושה [פסח]:

אלא למ"ד במחוורת לו כי מכירה אחד בסוף העולם מאי הוי. ובפ' כילד צולין (ע"ז שם) לא קאמר הכי דקאמר למ"ד כי דרך נימא על דידעי בה כולי עלמא כי דרך[1]:

לנזיר ועושה פסח טהור. ומיירי בטומאת התהום כדפרישי[3] בסמוך: **ומאי** שנא תרומה מנזיר ועושה פסח. בפרק כילד צולין (גם זה שם) ליתא הלי פירכא דקוגיא דהתם ליתא לה דגמירי הכדדי אלא טומאת התהום גמירי[4]: **מאן תנא א"ר** יוחנן ר"א היא דאמר תגלחת מעכבת. מלשתות ביין לדרכנן דאמרי דתגלחת אינה מעכבת מ"מ אחר שמזרק הדם אין [עליו] עוד תורת נזיר וכן[5] שנודע לו עד שלא גילח כמי שגילח תימה[6] דבפ' כילד צולין (גם זה שם) אמר מר בר רב אחי טומאת התהום מלה אפילו נודע לו קודם זריקה והשתא [מ"ן][7] אליבא דר"א אפילו לאחר זריקה קודם גילוח ואי אליבא דרבנן הא קודם זריקה לרבנן מעכבת בקודם גילוח לר"א דהכא משמע דדבר המעכב קודם לכ"ע י"ל דלגבי עושה פסח מיירי שאין טעון גילוח ואתיא כרבי יוסי דאמר לקמן מ"ש כי היכי דילפת נזיר מפסח למר ופסח מנזיר למר הכי נמי לילף כל שאר דבר מנזיר. והכי נמי הי"מ למפרך ממתני' דמפלגא בין נודע אחר שגלח לנודע קודם שגלח דאי טעמא דמתני' מהו שגילח. הביא קרבנותיו וגילח: אם טומאה ידועה. פי' טומאה שאפשר שהיתה ידועה כגון שלא היה קבר התהום סותר: טומאת התהום כדמפרש בגמ' שאין אחר מבירה בסוף העולם. אע"פ שודאי טמאה' אינו סותר דהלכה היא בנזיר: אם עד שלא גילח וכבר הביא קרבנותיו: בין כך טומאה ידועה ובין כך טומאת התהום סותר. דהא דגמירי דטומאת התהום לא סתרה היינו דוקא היכא דנודע לו אחר גילוח לר"א או אחר קרבנותיו לרבנן: כיצד ירד טומאת התהום ירד לטבול במערה. מטומאת שרץ ונמצא מת המת צף על פני המים ספק האהיל עליו ס' לא האהיל עליו טמא דספק טומאה ברה"י ספקו טהור ואם נודע לו ס' זה אם אחר שגלח סותר דהיינו טומאה ודאי"ג דאמרי' בגמ' ספק טומאה צפה טהורה היינו ס' מצע אבל ס' אהל טמא: משוקע בקרקע המערה. במקום שטבל ובודאי נטמא אם נודע לו אחר שגלח טהור ואינו סותר דהיינו טומאת התהום ובריש נקט לטבול לרבותא אע"ג דהטבל טטומא' נזהר מכל דבר המטמא אפ"ה אם נודע לו אחר שגלח טהור מטומאת התהום. כגון שהיה נזיר טמא וטבל במערה שהיה המת משוקע בה והשלים נזירותו. או טמא מת ששבל ואח"כ קבל עליו נזירות טמא וסותר שחזקת טמא טמא וחזקת טהור טהור שרגלים לדבר. ואי רגלים לדבר לאו דוקא דהכי גמירי הלכתא אלא כלומר קצת טעם יש לדבר כיון דבחזקת טומאת מת לא נתנה הלכה לטהרו: מנה"מ דטומאת התהום אינה סותרת עליו: במחוורת לו לאפוקי טומאת התהום שאינה מחוורת: ריל אמר כי דרך. גבי פסח כתי' איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה (טמא) טומאה כי דרך בפ' כ"ג יש סוגייא אחרת דקאמר התם אשכחן נזי' עושה פסח מנ"ל אמר קרא כי דרך. אבל סוגיא דהכא סברא דמר יליף נזי' מפסח ומר יליף פסח מנזיר: כל שאין מכירה א' בסוף העולם פירוש שאפשר (שאדם) [שאין אדם] מכירה: בשלמא למ"ד כי דרך שפיר דכיון דא' מכירה בסוף העולם הויא גלויה כי דרך. ובפסחים קאמר עד דידעי בה כולי עלמא כי דרך. ונזיר דעושה פסח טהור דהוי טומאת התהום כדמפרש לקמן מ"ש כי היכי דילפת נזיר מפסח למר ופסח מנזי' למר הכי נמי ליף כל שאר דבר מנזיר. והכי נמי הי"מ למפרך ממתני' דמפלגא בין נודע אחר שגלח לנודע קודם שגלח דאי טעמא דמתני' מהו שגילח. תגלחת טהרה ונודע שהוא טמא אם טומאה ידועה היא קוצר ירד לטבול במערה ונמצא מת צף על פני המערה ספק אם היה מת מן המת בתוך המערה נשעה שטבל והאהיל עליו ס' לא האהיל עליו טמא דספק טומאה ברה"י עיהור ובין כך טומאת התהום סותר. דהא דגמירי דטומאת התהום לא סתרה היינו דוקא היכא דנודע לו אחר גילוח לר"א או אחר קרבנותיו: בין כך טומאה ידועה ובין כך טומאת התהום סותר. דהא דגמירי דטומאת התהום לא סתרה היינו דוקא היכא דנודע לו אחר גילוח לר"א או אחר קרבנותיו: אם עד שלא גילח וכבר הביא קרבנותיו: בין כך טומאה ידועה ובין כך טומאת התהום סותר. דהא דגמירי דטומאת התהום לא סתרה היינו דוקא היכא דנודע לו אחר גילוח לר"א או אחר קרבנותיו לרבנן: כיצד ירד טומאת התהום ירד לטבול במערה. מטומאת שרץ ונמצא מת המת צף על פני המים ספק האהיל עליו ס' לא האהיל עליו טמא דספק טומאה ברה"י עיהור ובין כך טומאת התהום סותר. דהא דגמירי דטומאת התהום לא סתרה היינו דוקא היכא דנודע לו אחר גילוח לר"א או אחר